



Державний вищий навчальний заклад
“Українська академія банківської справи
Національного банку України”

Препринт серії № UABS CP/2014/018

Кучмій Д.В.
студент групи ЗМП-21 V курсу юридичного факультету

**ДОКАЗИ ТА ДОКАЗУВАННЯ
В ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ**

ВСТУП

Цивільне судочинство — це врегульований нормами цивільного процесуального права порядок провадження в цивільних справах, який визначається системою взаємопов'язаних цивільних процесуальних прав та обов'язків і цивільних процесуальних дій, якими вони реалізуються їх суб'єктами — судом і учасниками процесу.

Завданням цивільного судочинства є охорона прав та законних інтересів фізичних, юридичних осіб, держави, шляхом всебічного розгляду та вирішення цивільних справ у повній відповідності з чинним законодавством.

Постановка проблеми.

Завданням цивільного судочинства є справедливий, неупереджений та своєчасний розгляд і вирішення цивільних справ з метою захисту порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб, інтересів держави, що реалізується шляхом подання до суду позовної заяви, яка безпосередньо містить інформацію про факт порушення.

До числа обов'язкових елементів позовної заяви належить зміст позовних вимог. У той же час дані вимоги не можуть бути задоволені судом за відсутності відповідних доказів, які обґрунтовують вимоги та заперечення сторін. При цьому відповідність між доказами і позовними вимогами встановлюється в результаті проведення оцінки доказів.

Таким чином формується досить зрозумілий логічний ланцюг, який базується на принципах причинно-наслідкової взаємозалежності між різними елементами цивільного судочинства в цілому, а саме: захист прав та інтересів у суді реалізується на основі позовної заяви, яка має обов'язково містити у собі вимоги, котрі набувають юридичної сили тільки у поєднанні з відповідними доказами. Докази в свою чергу не можуть бути причиною прийняття того чи іншого судового рішення і, як наслідок,

задовольнити вимоги однієї із сторін цивільного процесу без відповідної оцінки, що повинна бути найбільш детально відображена у мотивувальній частині судового рішення. У випадку, коли процедура оцінки доказів була проведена не належним чином, судові рішення, скоріше за все, буде змінено чи скасоване судом апеляційної інстанції.

Актуальність теми дослідження

Однією з актуальних проблем вітчизняної юридичної науки є проблема здійснення помилок як сторін, так і самого суду у процесі доказування, що суттєво впливає на якість правосуддя та ставить під сумнів виконання основного завдання цивільного судочинства.

Ступінь розробленості теми

Дослідження різних аспектів доказування в цивільному процесі здійснювалося з урахуванням праць відомих вітчизняних учених, таких як:

В.Б. Авер'янов, С.С. Алексєєв, О.В. Баулін, М.Бедрій, Р.С. Белкін, С.С. Бичкова, М. М.Васильченко, Ю.М. Грошевий, О.В.Дем'янова, Г.А. Жилін, О.В. Іванов, О.П. Іванченко, А.Ф. Клейман, А.Г. Коваленко, В.В. Комаров, С.В. Курильов, В. Кравцун, Л. Лисенко, Р.В. Марченко, В.В. Молчанов, Ю.М. Ніколаєць, Л.М. Ніколенко, М.П. Омельченко, Б.П. Ратушкіна, И.М. Резніченко, И.В. Решетнікова, Т.В. Сахнова, Д. Сібільов, В.І. Тertiшніков, Г.П. Тимченко, М.К. Треушников, С.Я. Фурса, Д.В. Шкребець, М.Й. Штефан, Л.Я. Штутін, К.С. Юдельсон, В.В. Ярков, Н.Г.Яценко та інші науковці, здобутки яких складають вагоме науково-теоретичне надбання в галузі цивільного права та процесу.

Мета і завдання дослідження.

Мета дослідження полягає в теоретичному осмисленні процесу доказування та його ролі в цивільному судочинстві, розкритті поняття доказів та виробленні пропозицій щодо вдосконалення правового регулювання збирання, дослідження і оцінки доказів в цивільному процесі внаслідок аналізу теоретичних положень, чинного законодавства і практики його застосування.

Для досягнення поставленої мети необхідно визначити такі основні завдання:

- з'ясувати особливості становлення та розвитку цивільного судочинства в Україні;
- визначити поняття та охарактеризувати завдання цивільного судочинства в Україні;
- з'ясувати поняття, особливості, ознаки та види доказів в цивільному судочинстві в Україні;
- визначити поняття та особливості доказування в цивільному судочинстві в Україні;
- з'ясувати види суб'єктів доказування в цивільному судочинстві та особливості їх участі в процесі доказування;
- проаналізувати процес доказування в цивільному судочинстві;
- сформулювати основні напрямки вдосконалення цивільного судочинства в Україні;
- охарактеризувати систему управління охороною праці Тростянецького районного суду Сумської області
- здійснити аналіз небезпечних і шкідливих факторів умов праці в Тростянецькому районному суді Сумської області
- визначити ступінь безпеки в надзвичайних ситуаціях на досліджуваному об'єкті

Об'єктом дослідження є суспільні відносини, що виникають у процесі збирання, дослідження і використання доказів в цивільному процесі, а також робоче місце секретаря судових засідань у приміщенні Тростянецького районного суду Сумської області.

Предметом дослідження є сукупність правових норм цивільного законодавства, теоретичні та практичні аспекти доказування та доказів в цивільному процесі.

Методи дослідження. Методологічну основу дослідження склали такі загальнонаукові методи пізнання: діалектичний, статистичний,

системно-структурний, порівняльно-правовий, історико-правовий, документальний, формально-логічний, аналізу і синтезу. Діалектичний метод використано для дослідження доказування та доказів у цивільному судочинстві; історико-правовий – для визначення тенденцій, які характеризують розвиток та становлення цивільного судочинства в Україні; статистичний та системно-структурний – для характеристики всіх видів доказів в цивільному судочинстві за різними критеріями; порівняльно-правовий та документальний – у результаті аналізу чинного національного законодавства розкрито особливості доказування в цивільних справах, пов'язаних з стягненням заборгованості з фізичних осіб на користь банку ; формально-логічний - для виявлення недоліків нормативної бази та надання змін до неї для удосконалення процедури доказування в цивільних справах. За допомогою методу аналізу і синтезу визначено особливості доказування в цивільних справах і запропоновано зміни до законодавства та практичні рекомендації судам щодо розгляду справ внаслідок внесення змін до актів судової влади.

Теоретичне значення дипломної роботи полягає в тому, що матеріали дослідження можуть сприяти поглибленню наукових досліджень у галузі цивільного та цивільно-процесуального права. Зокрема, це стосується проблем доказування та використання доказів в цивільному процесі. Положення та висновки, що містяться в дипломній роботі, можуть бути використані при подальшій науковій розробці проблем доказування та доказів в цивільному процесі.

Практичне значення дослідження полягає в тому, що проведений аналіз поняття та сутності доказування та доказів в цивільному процесі, а також результати цього аналізу, можуть бути використані для вдосконалення чинного цивільно-процесуального законодавства. Матеріали дипломної роботи можуть бути використані у подальших роботах, присвячених даній темі, при проведенні наукових досліджень у галузі права, у правозастосовній діяльності.

Обсяг і структура дипломної роботи. Дипломна робота складається зі вступу, чотирьох розділів, списку використаних джерел.

У **вступі** обґрунтовується актуальність теми дипломної роботи, визначаються її зв'язок з науковими планами та програмами, мета і завдання, об'єкт і предмет, методологія дослідження, наукова новизна та практичне значення одержаних результатів.

Розділ 1 «Поняття та розвиток цивільного судочинства» містить два підрозділи, присвячених з'ясуванню особливостей становлення та розвитку цивільного судочинства, а також визначенню поняття та принципів цивільного судочинства в Україні.

У **підрозділі 1.1 «Історія виникнення та розвитку цивільно-процесуального законодавства в Україні»** аналізується процес становлення цивільно-процесуального законодавства, на території сучасної України, у різні історичні періоди шляхом порівняльного аналізу, що дало можливість виявити особливості його функціонування на різних історичних етапах, виділити специфічні риси даних відносин та їх суб'єктів, розкрити зміст процесуальних норм та інститутів, проаналізувати організаційно-правові основи цивільного судочинства, прослідкувати тенденції його хронологічного розвитку.

У **підрозділі 1.2 «Принципи цивільного судочинства»** визначено поняття та основні риси загальних та галузевих принципів здійснення цивільного судочинства. З'ясовано, що принципи є вихідними положеннями, закріпленими в міжнародному праві та чинному законодавстві, на яких повинні ґрунтуватися процесуальне законодавство та практика його застосування.

Принципи цивільно-процесуального права – це керівні ідеї, закріплені у цивільно-процесуальному законодавстві, які визначають якісні особливості цивільного-процесуального права, відображують специфічні властивості даної галузі права як засобу вирішення правових спорів,

перспективи розвитку галузі, та забезпечують виконання цивільним судочинством завдань.

Розділ 2 «Докази та доказування в цивільному судочинстві» містить п'ять підрозділів, присвячених визначенню поняття та ознак доказів в цивільному судочинстві України, класифікацію доказів, стадії та елементи доказування, розкрита сутність забезпечення та оцінки доказів, а також особливості процесу доказування у справах, пов'язаних зі стягненням заборгованості на користь банку в контексті споживчого кредитування.

У підрозділі **2.1 «Поняття та ознаки доказів»** через аналіз властивих доказам ознак, зокрема належності і допустимості, формулюється визначення доказів в цивільному судочинстві - як засобів, за допомогою яких, сторони переконують суд в обґрунтованості своїх вимог або заперечень. Набуття фактичними даними статусу судових доказів залежить від волі осіб, що їх надали й беруть участь у справі, а в деяких випадках – від волі суду. Пропонується ч. 1 ст. 57 ЦПК України викласти у такій редакції: «Доказами є такі фактичні дані, що здатні прямо чи опосередковано підтвердити ті факти, що мають значення для правильного вирішення судової справи, та отримані у передбаченому цим кодексом порядку»

У підрозділі **2.2 «Класифікація доказів»** здійснено класифікацію доказів за певними критеріями, дано характеристику окремих класифікаційних груп. Докази були досліджені за такими критеріями як: за джерелом одержання; за способом утворення; за характером зв'язку доказу з обставинами, що мають встановлюватися; за відношенням до шуканого факту. Наголошується, що класифікація доказів допомагає правильно організувати процес їх збирання, дослідження та оцінки, дозволяє визначити місце кожного із них в системі доказів по справі, а також, визначити шляхи оптимального практичного використання.

У підрозділі 2.3 «Доказування в цивільному судочинстві» сформульовано поняття «доказування», як пізнавальну і розумову діяльність суб'єктів доказування, яка здійснюється в урегульованому цивільному процесуальному порядку і спрямована на з'ясування дійсних обставин справи, прав і обов'язків сторін, встановлення певних обставин, шляхом ствердження юридичних фактів зазначення доказів, а також подання, прийняття, збирання, витребування, дослідження і оцінка доказів.

Окреслено коло осіб котрі є суб'єктами доказування, а саме: суд, сторони та представники, треті особи та їх представники.

З'ясовано, що предмет доказування - це обставини, що обґрунтовують заявлені сторонами вимоги чи заперечення, підлягають встановленню при ухваленні судового рішення, та з приводу яких між сторонами є спір. Сторони можливість змінювати об'єм фактів, що входять до його складу.

Було виявлено, що діяльність із доказування має певні межі матеріально-правового і процесуального характеру. Під межею доказування слід розуміти, по-перше, всю сукупність матеріально-правових, процесуальних, доказових фактів і доказів, необхідних і достатніх для правильного розгляду і вирішення спору по суті, по-друге, обсяг процесуальних дій сторін із збирання і надання доказів до суду із дослідження й оцінки належних і допустимих доказів.

У підрозділі 2.4 «Стадії та елементи доказування, забезпечення, оцінка доказів», було виділено такі стадії процесу доказування як: формування предмета доказування; виявлення та збирання доказів по справі; дослідження доказів (визначення належності та достатності доказів для встановлення фактів); оцінювання доказів.

Поняття «забезпечення доказів» трактується як прояв владно-розпорядчих дій суду через сприяння зобов'язаним щодо доведення обставин по справі та іншим заінтересованим особам в отриманні доказів, у разі виникнення у них ускладнень для представлення їх перед судом.

Оцінювання доказів визначено як розумову діяльність суб'єктів доказування, що ґрунтується на законах логіки і процесуального права. За законами логіки суб'єкти доказування аналізують докази - кожний окремо, в сукупності, у взаємозв'язку, в єдності та суперечностях. Виокремлено владну та рекомендаційні оцінки, владну надає виключно суд.

У підрозділі 2.5 «Особливості доказування в контексті проблемних питань у справах, пов'язаних зі стягненням заборгованості на користь банку було виявлено що, переважна кількість кредитних спорів виникає через неможливість своєчасного виконання взятих на себе договірних зобов'язань як з повернення кредиту, через зміни у фінансовому стані учасників таких правовідносин, нерідко наявний і суб'єктивний фактор, пов'язаний з небажанням однієї зі сторін з різних підстав повернути отримане за договором. Було розглянуто з практичної точки зору доводи та заперечення сторін у класичному варіанті, тобто банку як кредитора і позивача, та фізичної особи як боржника та відповідача по справі.

Огляд судової практики свідчить, що досить дієвим способом захисту для відповідача є пред'явлення зустрічного позову до первісного позивача. Серед зустрічних вимог ми можемо назвати такі як: заперечення щодо самого факту укладення кредитного договору (зокрема витребування оригіналу кредитного договору з метою проведення почеркознавчої експертизи); визнання договору недійсним, зміни умов кредитного договору в односторонньому порядку банком (незаконного підняття відсоткової ставки в односторонньому порядку,) визнання договору недійсним і таким що укладений під впливом помилки заперечення отримання кредиту.

Розділ 3 «Проблеми та перспективи в контексті доказів та доказування у цивільному судочинстві в Україні» присвячено визначенню характеристиці виявлених недоліків у законодавчому регулювання в контексті доказування у цивільному судочинстві, та

перспективи новел цивільного судочинства.

У підрозділі 3.1 «Проблеми та шляхи вдосконалення в контексті доказів та доказування у цивільному судочинстві» було виявлено законодавчі недоліки, в контексті забезпечення доказів, засобів доказування, предмета доказування, процедури розкриття доказів. Було детально проаналізовано проблемні питання та, використовуючи теоретичні доробки, запропоновано власні шляхи вирішення проблеми.

У підрозділі 3.2 «Перспективи у законодавчому врегулюванні доказів та процедури доказування у цивільному судочинстві» було детально охарактеризовано перспективи використання електронних носіїв інформації в якості доказів. Головною проблемою використання електронних повідомлень в якості доказів у суді виступає відсутність систематизованого законодавства про електронні документи.

Охарактеризовано значення реалізації пілотного проекту щодо надсилання судами смс-повідомлень, що почав діяти з 2013р., що дає змогу сповіщенні учасника: про час та місце розгляду справи за допомогою смс-повідомлень, про ті докази які необхідно надати, і сприяє прискоренню їх збирання, і зменшенню роботи суду з витребування доказів та зменшення процесуальних строків розгляду справи.

Проаналізувати значення започаткування системи «Електронний суд» у вітчизняне судочинство. Основним завданням якої є покращення умов роботи працівників судів, а також забезпечення швидкого і зручного доступу громадян до інформації про рух судової справи, час і місце її розгляду, обміну процесуальними документами між судом та учасниками судового процесу із застосуванням електронного цифрового підпису.

Мета проекту «Електронний суд» полягає в налагодженні процесу оперативного обміну інформацією в електронному вигляді між судовими установами, учасниками судового процесу, а також іншими державними структурами з метою забезпечення справедливого та неупередженого правосуддя в Україні.

Розділ 4 «Охорона праці та безпека в надзвичайних ситуаціях», який містить три підрозділи, присвячено дослідженню системи управління охороною праці, умов роботи працівників, стану техніки безпеки у суді, аналізу небезпечних чинників на підприємстві, безпеці в надзвичайних ситуаціях на підприємстві, відповідності стану охорони праці на підприємстві чинному законодавству.

У підрозділі **4.1 «Система управління охороною праці в суді»** визначено поняття охорони праці, як системи правових, соціально – економічних, організаційно-технічних, санітарно-гігієнічних і лікувально-профілактичних заходів та засобів, спрямованих на збереження життя, здоров'я і працездатності людини в процесі трудової діяльності. Проаналізовано комплекс законодавчих актів, які діють у Тростянецькому районному суді Сумської області при організації охорони праці.

Положенням про службу охорони праці визначено, що функція служби охорони праці у суді покладена на керівника апарату суду, який здійснює контроль за дотриманням працівниками вимог нормативно-правових актів з охорони праці та проводить інструктажі з охорони праці.

У підрозділі **4.2 «Аналіз небезпечних і шкідливих факторів умов праці в суді»** визначено фактори, які можуть негативно впливати на працівника. Проаналізовано стан робочого місця секретаря судового засідання, яке відповідає усім нормативним показникам. Аналіз небезпечних і шкідливих факторів умов праці у суді визначив, що на підприємстві за досліджуваний період не було зафіксовано нещасних випадків.

У підрозділі **4.3 «Безпека в надзвичайних ситуаціях на досліджуваному об'єкті»** визначено можливі причини пожежі у приміщенні, якими можуть бути: коротке замикання в електричній мережі; перегрів апаратури; займання паперу, через необережне поводження з вогнем; розповсюдження вогню з сусідніх приміщень. Проаналізовано стан забезпечення пожежної безпеки на досліджуваному об'єкті. В

Тростянецькому районному суді Сумської області пожежна безпека є добре організована, і у разі виникнення надзвичайної ситуації працівники знають як слід поводитися у тій чи іншій ситуації.

ВИСНОВКИ

У результаті дослідження, проведеного на основі аналізу чинного законодавства України та практики його реалізації, теоретичного осмислення ряду наукових праць у різних галузях знань, здійснено теоретичне узагальнення, що полягає у визначенні сутності проблематики та шляхів удосконалення процесу доказування та цивільного судочинства в цілому.

Результати дипломної роботи можна відобразити у формі таких висновків:

1. Дослідження окремих періодів становлення, розвитку і удосконалення цивільного-процесуального законодавства в Україні дало можливість охарактеризувати судочинство в різні історичні періоди, вирішити питання про його ефективність, життєву тривалість та досконалість окремих інститутів і процедур, порівняти минуле і теперішнє, вирішити питання про те, що було взято з минулого досвіду, та прослідкувати тенденції його хронологічного розвитку.

2. Сформульовано висновок про те, що принципи відбивають суттєві характеристики цивільного процесуального права як самостійної галузі права та цивільного судочинства як певної сфери правового регулювання.

3. Дано власне визначення доказів, ними визначено фактичні дані (відомості), що мають властивості, здатні прямо чи опосередковано підтвердити ті факти, що мають значення для правильного вирішення судової справи, виражені в передбаченій законом процесуальній формі (засобах доказування), одержані й досліджені в суворо встановленому процесуальному порядку. Пропонується викласти ч. 1 ст. 57 ЦПК у такій

редакції: «Доказами у справі є будь-які фактичні дані, отримані у передбаченому цим кодексом порядку»

4. Визначено поняття доказування, як пізнавальну і розумову діяльність суб'єктів доказування яка здійснюється в урегульованому цивільному процесуальному порядку і спрямована на з'ясування дійсних обставин справи, прав і обов'язків сторін, встановлення певних обставин шляхом ствердження юридичних фактів, зазначення доказів, а також подання, прийняття, збирання, витребування, дослідження і оцінки доказів.

5. Розглядаючи предмет доказування у цивільному судочинстві, вбачається за доцільне визначити на законодавчому рівні критерії для визнання судом певних фактів загальновідомими. Як такі можна запропонувати наступні: відомість факту особам, які беруть участь у справі, та складу суду, що розглядає дану справу.

6. Дано визначення поняття «межі доказування», під якою слід розуміти, по-перше, всю сукупність матеріально-правових, процесуальних, доказових фактів і доказів, необхідних і достатніх для правильного розгляду і вирішення спору по суті, по-друге, обсяг процесуальних дій сторін із збирання і надання доказів до суду із дослідження й оцінки належних і допустимих доказів.

7. Процес доказування слід розглядати як абстрактну, а не конкретну діяльність певних суб'єктів, тому між різними складовими структури судового доказування не має і не може бути чітко зафіксованих меж. В процесі доказування виділено такі стадії як: формування предмета доказування; виявлення та збирання доказів по справі; дослідження доказів (визначення належності та достатності доказів для встановлення фактів); оцінювання доказів.

8. Оцінювання доказів визначено як розумову діяльність суб'єктів доказування, що ґрунтується на законах логіки і процесуального права. За законами логіки суб'єкти доказування аналізують докази - кожний окремо,

в сукупності, у взаємозв'язку, в єдності та суперечностях. Виокремлено владну та рекомендаційні оцінки, владну надає виключно суд.

9. Огляд судової практики дав змогу прослідкувати та виокремити конкретні обґрунтування і підстави зустрічного позову до банку, а також законодавче тлумачення таких підстав в кредитних справах.

10. Обґрунтовано необхідність оскарження в апеляційному порядку окремо на ухвалу про відмову у забезпеченні доказів. Розглянуто альтернативний варіант отримання доказів за допомогою нотаріального забезпечення.

11. Охарактеризовано зарубіжний досвід практичного використання електронних даних в якості засобів доказування. Виокремлено головну проблему на шляху до використання електронних повідомлень в якості доказів у суді - відсутність систематизованого вітчизняного законодавства про електронні документи. Для використання електронних матеріалів як письмового доказу в суді необхідно забезпечити спосіб встановлення їх достовірності.

12. Обґрунтовано переваги впровадження реалізації системи sms-сповіщення, що дає змогу оперативно інформувати учасників цивільного судочинства про час та місце розгляду справи, в тому числі про їх зміну. Такі нововведення мають бути відображені у ЦПК України, зокрема вищевказаний п.6 ч.74 ЦПК України має бути доповнений «...в тому числі за допомогою системи sms-сповіщення на підставі письмового клопотання учасника судового процесу належним чином поданого до суду»

13. Охарактеризовано перспективи запровадження програми «Електронний суд» передбачає можливість обміну процесуальними документами між судом і учасниками процесу в електронній формі.

14. Визначено поняття та завдання охорони праці, здійснено аналіз небезпечних та шкідливих чинників умов праці в суді, розраховано показники травматизму. На основі аналізу безпеки в надзвичайних ситуаціях зроблено висновок, що в Тростянецькому районному суді

Сумської області при організації охорони праці діє комплекс загальнодержавних та внутрішніх нормативно-правових актів. За організацію охорони праці та безпеки життєдіяльності відповідає керівник апарату, котрий, у своїй роботі керується Положенням про службу охорони праці, Законом України «Про охорону праці» та іншими чинними нормативно-правовими актами. Проводяться інструктажі по пожежній, технічній, енергетичній безпеці, а також по наданню першої медичної допомоги. Небезпечні виробничі фактори на підприємстві відсутні повністю в зв'язку з фактичною відсутністю виробничої діяльності. В цілому можна сказати, що досліджуване робоче місце у суді відповідає всім нормативним показникам.

АНОТАЦІЇ

Кучмій Д.В. Докази та доказування в цивільному судочинстві. Державний вищий навчальний заклад «Українська академія банківської справи НБУ», Суми, 2014.

Дипломну роботу присвячено визначенню сутності та особливостей доказування в цивільному судочинстві в Україні, формулюванню аргументованих пропозицій та рекомендацій щодо його удосконалення. Аналізуються особливості становлення й розвитку цивільно-процесуального законодавства в Україні, визначаються й характеризуються його поняття та завдання. Розкриваються поняття, особливості, ознаки та види доказів, та їх класифікація в цивільному судочинстві. З'ясовуються поняття та особливості доказування в цивільному судочинстві. Характеризуються елементи та стадії доказування в цивільному судочинстві. Розкриваються існуючі проблеми та шляхи вдосконалення в контексті доказів і доказування у цивільному судочинстві. Окреслено перспективи у законодавчому врегулюванні доказів і доказування.

Аналізується стан організаційно-правового забезпечення доказування в цивільному судочинстві в Україні та формулюються напрямки щодо його вдосконалення. Сформульовано конкретні пропозиції щодо внесення змін та доповнень до Цивільно-процесуального кодексу України.

Ключові слова: цивільне судочинство, докази, доказування, засоби доказування, оцінка доказів.

Кучмий Д.В. Доказательства и доказывание в гражданском судопроизводстве. Государственное высшее учебное заведение «Украинская академия банковского дела НБУ», Сумы, 2014.

Дипломная работа посвящена определению сущности и особенностей доказывания в гражданском судопроизводстве в Украине, формулировке аргументированных предложений и рекомендаций по его совершенствованию. Анализируются особенности становления и развития гражданского судопроизводства в Украине, определяются и характеризуются его понятие и задачи. Раскрываются понятия, особенности, признаки и виды доказательств, их классификация, в гражданском судопроизводстве. Выясняются понятие и особенности доказывания в гражданском судопроизводстве. Охарактеризованы элементы и стадии доказывания в гражданском судопроизводстве. Раскрываются существующие проблемы и пути совершенствования в контексте доказательств и доказывания в гражданском судопроизводстве.

Анализируется состояние организационно-правового обеспечения доказывания в гражданском судопроизводстве Украины и формулируются направления по его совершенствованию. Сформулированы конкретные предложения по внесению изменений и дополнений в Гражданский процессуальный кодекс Украины.

Ключевые слова: гражданское судопроизводство, доказательства, доказывания, средства доказывания, совершенствование.

Kuchmii D.V.Evidence and proof in civil legal procedure. State university «Ukrainian Academy of Banking of the National Bank of Ukraine", Sumy, 2014.

This thesis is devoted to determining the essence and peculiarities of proof in civil legal procedure in Ukraine; formulating well-reasoned offers and recommendations about its improvement. Peculiarities of forming and development of civil procedure legislation in Ukraine are analyzed; its notion and tasks are determined and characterized. The notion, peculiarities, features and kinds of evidence and their classification in civil legal procedure are disclosed. The notion and peculiarities of proof in civil legal procedure are found out. The elements and stages of proof in civil legal procedure are characterized. Existing problems and ways of improvement of it in the context of evidences and proof in civil legal procedure are disclosed. The perspectives in the legislative control of evidenced and proof are described.

A state of organizational and legal guaranteeing of proof in civil legal procedure in Ukraine is analyzed; directions of its improvement are formulated. Concrete offers about some amendments and supplements to the Code of Civil Procedure of Ukraine are formulated.

Keywords: civil legal procedure, evidence, means of proof, assessment of the evidence.